

Dosarul nr. 2ra-402/22
2-20000087-01-2ra-05042022

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – O. Dvornic
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Secrieru, V. Cotorobai, M. Anton

DECIZIE

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh
Mariana Pitic
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Daniil Eremeev, reprezentat de avocatul Isae Cireș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Evghenii Istratenco împotriva lui Daniil Eremeev cu privire la rezoluțiunea antecontractului, încasarea prestației și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a admis apelul declarat de către Evghenii Istratenco, s-a casat hotărârea din data de 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii,

constată:

La 31 decembrie 2019 Evghenii Istratenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Daniil Eremeev, prin care a solicitat rezoluțiunea antecontractului încheiat la 07 aprilie 2017, între Daniil Eremeev în calitate de producător/vânzător și Evghenii Istratenco în calitate de beneficiar/cumpărător privind producerea și transmiterea în proprietatea beneficiarului a unei mașini-unealtă de model „Ermani Hiper-200” cu restituirea prestațiilor beneficiarului, încasarea prestației în valoare de 205 000 lei și 12 580 euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Evghenii Istratenco a indicat că la 07 aprilie 2017 a încheiat cu Daniil Eremeev un antecontract. Potrivit înțelegerii Daniil Eremeev urma să-i producă și să-i transmită în proprietatea lui Evghenii Istratenco o mașină-unealtă de model „Ermani Hiper-200”, iar Evghenii Istratenco urma să-i achite lui Daniil Eremeev prețul acesteia.

Tot în aceeași zi Evghenii Istratenco a achitat avansul în mărime de 205 000 lei. Ulterior, a mai transmis lui Daniil Eremeev, în două tranșe, restul sumei pentru mașina-unealtă în sumă totală de 12 580 euro.

Reclamantul a menționat că faptul încheierii tranzacției nominalizate, precum și etapele achitării contravalorii produsului comandat, sunt confirmate prin recipisa din

07 aprilie 2017, semnată de ambele părți. Astfel, suma totală transmisă lui Daniil Eremeev constituie 12 580 euro și 205 000 lei. Însă, mașina-unealtă nu a fost transmisă în proprietatea lui Evghenii Istratenco.

În scopul soluționării amiabile a litigiului Evghenii Istratenco la 16 ianuarie 2019 a remis la adresa de domiciliu a lui Daniil Eremeev o somație cu privire la executarea obligației sau, în caz de refuz, întoarcerea prestației efectuate de către acesta. Conform adeverinței poștale din 01 februarie 2019, trimiterea poștală nu a fost recepționată din motive necunoscute.

Evghenii Istratenco a susținut că Daniil Eremeev nu și-a onorat obligațiile contractuale chiar și după ce i s-a oferit un termen suplimentar.

Prin hotărârea din data de 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Evghenii Istratenco, s-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 31 ianuarie 2020. (f.d.126,129-136, vol.I)

Instanța de fond a concluzionat că cererea de chemare în judecată depusă de către Evghenii Istratenco este neîntemeiată, deoarece s-a constatat că Daniil Eremeev și-a onorat integral obligațiile contractuale și a livrat lui Evghenii Istratenco bunul procurat, ceea ce se confirmă prin conținutul actului de constatare a faptelor și stărilor de fapt nr. 060a-78/19 din 17 aprilie 2019 întocmit de către executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu, precum și prin înscrisurile care atestă că Daniil Eremeev a organizat transportarea mașinei-unealtă de model „Ermani Hiper-200”, în Federația Rusă și anume contractul de expediție din 06 februarie 2018 încheiat între SRL „Er-Machine”, semnat de către Daniil Eremeev și SRL „Catlux Service”.

Argumentul lui Evghenii Istratenco, precum că utilajul respectiv nu a fost expedit în adresa sa, ori el nu a recepționat utilajul de la Daniil Eremeev, a fost respins de către instanța de fond, deoarece reclamantul nu a prezentat probe ce ar confirma că părțile au stabilit ca utilajul să fie expedit și recepționat la o adresă concretă.

Totodată, instanța de fond a reținut că solicitarea privind încasarea prestației în valoare de 205 000 lei și 12 580 euro derivă din cerința privind rezoluțiunea antecontractului, fiind subsecventă pretenției de bază, deci acesteia i se aplică aceleași efecte ca pretenției de bază.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen, de către Evghenii Istratenco, care printre altele a menționat că instanța de fond incorect a stabilit caracterul raportului juridic dintre Evghenii Istratenco și Daniil Eremeev, concluzionând că litigiul izvorăște din obligațiile asumate în temeiul contractului de vânzare-cumpărare, fapt ce a dus la aplicarea eronată a legii și neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată. (f.d. 127-128, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 23 decembrie 2021 a admis apelul declarat de către Evghenii Istratenco, a casat hotărârea din data de 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a pronunțat o nouă hotărâre prin care a rezoluționat antecontractul încheiat la 07 aprilie 2017 între Daniil Eremeev în calitate de producător/vânzător și Evghenii Istratenco în calitate de beneficiar/cumpărător privind producerea și transmiterea în proprietatea beneficiarului a unei mașini-unealtă de model „Ermani Hiper-200” cu restituirea prestațiilor beneficiarului. A încasat prestația în valoare de 205 000 lei și 12 580 euro, echivalentul în lei conform cursului stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării. A încasat cheltuielile de plată a taxei de stat aferentă cererii de chemare în judecată și cererii de apel, în

mărime de 8 048,50 lei. (f.d. 177,178-186, vol.I)

Instanța de apel în consolidarea soluției sale a reținut că între Evghenii Istratenco și Daniil Eremeev în baza înțelegerii din data de 07 aprilie 2017 s-a născut un raport juridic civil, cu elementele contractului de vânzare-cumpărare, care după natura sa, este un act juridic translativ de proprietate.

Din materialele dosarului instanța de apel a constatat că Evghenii Istratenco și-a executat obligația asumată și a achitat lui Daniil Eremeev în avans suma de 205 000 lei și 12580 euro, pentru mașina-unealtă de model „Ermani Hiper-200”, ceea ce a generat survenirea obligației corelative a lui Daniil Eremeev de a produce și livra bunul contractat. Însă, la materialele cauzei nu se regăsesc probe admisibile și pertinente în ordinea articolelor 117, 118, 121 și 122 din Codul de procedură civilă ce ar demonstra executarea de către Daniil Eremeev a obligațiilor asumate și de a fi transmis în proprietatea lui Evghenii Istratenco bunul contractat, însoțit de documentele referitoare la bun (pașaportul tehnic, instrucțiuni de exploatare, etc).

Instanța de apel a respins argumentele lui Daniil Eremeev precum că s-a ocupat de organizarea transportării utilajului în Federația Rusă și a transmis utilajul nominalizat lui Evghenii Istratenco. Instanța de apel a punctat că Evghenii Istratenco nu s-a aflat în nici un raport juridic cu firma respectivă, rezidentă a Federației Ruse, în beneficiul căreia a fost transportat utilajul, ori probe ce ar confirma contrariul la materialele dosarului lipsesc. Totodată, instanța de apel a menționat că obligația de transmitere a utilajului nu poate fi demonstrată prin extrase din conversațiile avute de Evghenii Istratenco și Daniil Eremeev prin intermediul aplicației „Viber”, confirmate prin fotografiile respective, deoarece acestea nu echivalează cu acte de transmitere și recepție a utilajului în sensul articolelor 760 și 761 din Codul civil.

În circumstanțele menționate și în temeiul art. 901, alin. (1), lit. d), art. 902, alin. (1) și (3), art. 915, art. 916, alin. (1) și (2) din Codul civil (în vigoare la data înaintării acțiunii) instanța de apel a concluzionat ca fiind întemeiată pretenția privind rezoluțiunea antecontractului încheiat între Evghenii Istratenco și Daniil Eremeev, la 07 aprilie 2017 și care a fost admisă.

Subsecvent admiterii pretenției cu privire la rezoluțiunea antecontractului instanța de apel în baza art. 926, alin. (1) și (2) din Codul civil a admis și pretenția cu privire la restituirea prestațiilor în valoare de 205 000 lei și 12 580 euro.

Daniil Eremeev, nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 11 martie 2022 a contestat-o cu recurs. Ulterior, prin cererea din data de 06 mai 2022 a suplinit recursul cu noi argumente. Daniil Eremeev a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond. (f.d. 191-199, 215-220, vol.I)

În susținerea recursului Daniil Eremeev, reprezentat de avocatul Isae Cireș, a menționat că instanța de apel a interpretat greșit legea și a apreciat arbitrar probele. Instanța de apel a admis pretenția cu privire la restituirea prețului utilajului, deși s-a demonstrat că obligația corelativă a lui Daniil Eremeev de transmitere a bunului a fost executată.

În opinia recurentului instanța de apel a neglijat obligația sa de a da apreciere tuturor probelor și argumentelor invocate de către Daniil Eremeev în susținerea netemeinicii acțiunii privind pretinsa netransmitere în proprietate a utilajului plătit. Probele invocate de către Daniil Eremeev trebuiau să fie supuse aprecierii multiaspectual, complete, nepărtinitoare și din punct de vedere a interconexiunii acestora.

Daniil Eremeev a mai indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume a constatat că la caz e prezent un raport juridic civil cu elementele contractului de vânzare-cumpărare. De fapt a fost încheiat un acord cu elemente de antrepriză, deoarece Daniil Eremeev și-a asumat obligația de a fabrica și transmite în proprietatea lui Evghenii Istratenco mașina-unealtă de model „Ermani Hiper-200”, respectiv litigiul urma să fie soluționat prin prisma normelor civile cu privire la antrepriză.

Suplimentar recurentul a menționat că prin decizia instanței de apel i-a fost încălcat dreptul de proprietate, creându-i o situație prejudiciabilă, ori odată cu dispunerea rezoluțiunii contractului Daniil Eremeev este îndreptățit să ceară restituirea utilajului în starea în care i-a fost transmis lui Evghenii Istratenco, iar prin neconstatarea faptului transmiterii utilajului, recurentul este privat de dreptul de a solicita restituirea bunului.

La 06 mai 2022 și la 25 mai 2022 Evghenii Istratenco, prin intermediul avocatului Denis Grecu, a depus referințe la recursul înaintat de către Daniil Eremeev, solicitând declararea recursului inadmisibil, menționând că prin recursul înaintat recurentul a indicat dezacordul cu poziția instanței de apel privind aprecierea probelor, susținând că faptul transmiterii utilajului nu a putut fi demonstrat. (f.d. 211-214, vol.I, 1-2, vol.II)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 23 decembrie 2021, expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice la 09 februarie 2022.

Daniil Eremeev a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, la data de 11 martie 2022, în termen.

Prin încheierea din 01 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat admisibil recursul declarat de către Daniil Eremeev împotriva deciziei din data de 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și s-a transmis Colegiului lărgit pentru examinare în fond.

În conformitate cu articolul 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin prisma art. 442, alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În corespundere cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând argumentele invocate în recurs, prin prisma materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia că recursul urmează a fi admis și casată decizia din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În debutul analizei sale, Colegiul consideră imperioase dezideratele Curții Europene a Drepturilor Omului reținute în cauza Zubac vs. Croația (hotărârea din 05 aprilie 2018) potrivit cărora, din moment ce preeminența dreptului constituie un principiu fundamental al democrației și al Convenției, nu putea exista nicio așteptare, în baza Convenției sau de altă natură, potrivit căreia Curtea Supremă trebuia să ignore sau să nu aibă în vedere nereguli procedurale evidente.

Astfel, efectuând controlul judiciar al deciziei din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu a supus aprecierii multiaspectuale, complete, nepărtinitoare a probelor prezentate la materialele dosarului, iar drept consecință nu a dat un răspuns cert ce tip de contract au încheiat părțile, dacă Daniil Eremeev a transmis lui Evghenii Istratenco mașina-unealtă, pronunțând în consecință o soluție nemotivată.

Implicit circumstanțelor cauzei, Colegiul atestă că la 07 aprilie 2017 Evghenii Istratenco și Daniil Eremeev au avut o înțelegere potrivit căreia Daniil Eremeev urma să producă și să-i transmită în proprietatea lui Evghenii Istratenco o mașină-unealtă de model „Ermani Hiper-200”, iar Evghenii Istratenco urma să-i achite lui Daniil Eremeev prețul acesteia.

Dat fiind faptul că înțelegerea a avut loc în formă verbală, nu sunt clare condițiile cu privire la calitatea utilajului, condițiile de predare-primire a bunului, locul și termenul de predare și nici responsabilitatea pentru viciile bunului și pentru neexecutare.

Este cert faptul că prin recipisa din 07 aprilie 2017 Evghenii Istratenco a achitat avansul în mărime de 205 000 lei. Ulterior, în două tranșe la 09 august 2017 și la 12 septembrie 2017 a transmis restul sumei pentru mașina-unealtă, în total suma de 12 580 euro. (f.d. 67)

La 31 decembrie 2019 Evghenii Istratenco a depus prezenta acțiune, prin care a solicitat rezoluțiunea antecontractului încheiat la 07 aprilie 2017, între Daniil Eremeev și Evghenii Istratenco, încasarea prestației și a cheltuielilor de judecată, susținând că Daniil Eremeev nu i-a transmis mașina-unealtă.

La rândul său Daniil Eremeev a menționat că și-a onorat obligațiunile contractuale și a transmis lui Evghenii Istratenco obiectul înțelegerii din 07 aprilie 2017 și a prezentat în acest sens probe precum că Evghenii Istratenco a primit mașina-unealtă.

Instanța de apel a admis cererea de chemare în judecată, a dispus rezoluțiunea antecontractului încheiat între Daniil Eremeev și Evghenii Istratenco la 07 aprilie 2017, încasarea prestației în valoare de 205 000 lei și 12 580 euro și a cheltuielilor de judecată în mărime de 8 048,50 lei, menționând că Daniil Eremeev nu a prezentat actul de predare-primire a mașinii-unealtă, prin care ar confirma că a transmis lui Evghenii Istratenco obiectul contractului.

Această concluzie a instanței de apel este apreciată de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție prematură, deoarece instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante

pentru soluționarea justă a cauzei și a apreciat arbitrar probele prezentate la materialele dosarului, fapt ce impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Articolul 239 din Codul de procedură civilă statuează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Instanței de apel, reieșind din efectul devolutiv al apelului, îi revenea obligația de a verifica circumstanțele și raporturile juridice stabilite de prima instanță, precum și cele nestabilite dar care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar de către participanții la proces și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La caz, Evghenii Istratenco atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel a susținut că la 07 aprilie 2017, între Daniil Eremeev în calitate de producător/vânzător și Evghenii Istratenco în calitate de beneficiar/cumpărător a fost încheiat un antecontract, prin care părțile și-au asumat obligații ce izvorăsc dintr-un contract de antrepriză, ori producătorul/vânzătorul s-a obligat să producă și să transmită în proprietatea beneficiarului mașina-unealtă de model „Ermani Hiper-200”, iar beneficiarul/cumpărătorul să achite prețul acesteia. (f.d.3-5, 141-145, vol.I)

La fel și Daniil Eremeev a susținut că între acesta și Evghenii Istratenco a fost încheiat un acord cu elementele contractului de antrepriză.

Din recipisa anexată la materialele dosarului rezultă că Daniil Eremeev și Evghenii Istratenco la 07 aprilie 2017 au încheiat un antecontract, prin care Daniil Eremeev s-a obligat să producă și să transmită lui Evghenii Istratenco mașină-unealtă de model „Ermani Hiper-200”, pentru care Evghenii Istratenco i-a achitat suma de 205 000 lei și 12 580 euro.

Astfel, prioritar pentru justa soluționare a litigiului instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să stabilească ce tip de contract au încheiat Daniil Eremeev și Evghenii Istratenco și respectiv să aplice normele pertinente acestui tip de contract. Constatările instanțelor de judecată precum că ar fi în prezența unui contract de vânzare-cumpărare e prematură, în condițiile în care nu au analizat natura și scopul contractului, intențiile părților, dar și efectele pe care și le-au propus părțile, și vin în contradicție cu prevederile art. 753 alin. (1) din Codul civil potrivit căruia prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

Totodată, instanța de recurs observă că contractul încheiat la 07 aprilie 2017 între Daniil Eremeev și Evghenii Istratenco nu conține elemente cu privire la condițiile cu privire la calitatea utilajului, condițiile, termenul și locul de livrare, responsabilitatea pentru viciile materiale și juridice precum și responsabilitatea pentru neexecutare. Prin urmare, aceste condiții urmau să fie stabilite de instanțele de judecată din probele cercetate.

Abia după stabilirea tipului și condițiilor contractului încheiat la data de 07 aprilie 2017 între Daniil Eremeev și Evghenii Istratenco, instanțele de judecată prin prisma normelor aplicabile respectivului tip de contract urmau să porceadă la verificarea respectării de către părți a obligațiunilor asumate prin contract, mai ales că Evghenii Istratenco a susținut că nu a recepționat obiectul contractului, pe când Daniil Eremeev a insistat că a transmis utilajul.

În acest sens Evghenii Istratenco a menționat că nu a fost prezentat actul de predare-primire ce ar confirma transmiterea mașinii-unealtă de model „Ermani Hiper-200”. Daniil Eremeev a prezentat alte probe, care în opinia acestuia, ar confirma că a transmis mașina-unealtă lui Evghenii Istratenco și anume:

- actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt nr.060a-78/19 din 17 aprilie 2019 întocmit de executorul judecătoresc Ruslan Ciobanu cu anexă 288 înscrisuri, care vizează conversațiile dintre Daniil Eremeev și Evghenii Istratenco corelativ obligației de transmitere a utilajului și implicit recepționării acestuia de către Evghenii Istratenco;

- copia contractului de expediție nr. 8-2-E din 19 februarie 2018 la contractul nr. 2060218 din 06 februarie 2018 încheiat între SR „Er-Machine” și SRL „Catlux-Srevice” privind organizarea transportării utilajului din or. Chișinău în localitatea Verhovie, Federația Rusă;

- declarația electronică de export a utilajului „Ermani Hiper-200” și copia scrisorii de trăsură CMP nr. 002328. (f.d. 95,98)

În conformitate cu prevederile art.130 din Codul de procedură civilă instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Deci, instanța de apel urma să determine puterea probantă și valoarea fiecărei probe în parte, precum și a tuturor probelor împreună și ca consecință avea obligația să reflecte motivele concluziei de respingere sau admitere a probelor, pe când la caz instanța de apel a respins acțiunea pe motiv că Daniil Eremeev nu a prezentat actul de predare-primire a utilajului.

Astfel, instanța de recurs conchide că Curtea de Apel Chișinău la examinarea apelului a neglijat opoziția intimatului că transmiterea bunului se confirmă prin alte modalități și aceste modalități sunt discuțiile prin intermediul aplicației „Viber”, a fotografiilor realizate la locul instalării utilajului și cererea lui Evghenii Istratenco depusă la poliție.

La fel instanța de recurs atestă că Daniil Eremeev, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel a susținut că Evghenii Istratenco nu a negat recepționarea mașinii-unealtă, dar a avut obiecții la calitatea funcționării acesteia. Acest argument nu a fost analizat de către instanța de apel prin prisma probelor prezentate, inclusiv în plângerile adresate organelor de drept, fiind lăsat fără apreciere.

Stabilirea certă a faptului dacă, Evghenii Istratenco a recepționat sau nu utilajul era necesară să fie efectuată de către instanța de apel, în condițiile în care doar după stabilirea acestui fapt și prin prisma normelor de drept material ce reglementează respectivul contract încheiat între părți urma să admită sau să respingă cererea de chemare în judecată.

Instanța de recurs opinează că neelucidarea acestor circumstanțe nu poate duce la soluționarea justă a litigiului, deoarece au un rol decisiv în constatarea faptului dacă Evghenii Istratenco a recepționat sau nu mașina-unealtă de model „Ermani Hiper-200”.

Prin urmare, Colegiul ajunge la concluzia că Daniil Eremeev nu a fost auzit de instanța de apel într-un mod echitabil, cu respectarea garanțiilor prevăzute la articolul 6 din Convenție. Or, instanța de apel nu și-a exercitat obligația instituită prin efectul devolutiv al apelului.

La caz, este relevantă jurisprudența CtEDO, care a statuat în cauza Hiro Balani vs. Spania că, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 §1 din CEDO.

Astfel, Colegiul deduce că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, însă, în condițiile din speță, decizia din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău nu corespunde acestor calități.

Sub acest aspect Colegiul învederează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea hotărârii judecătorești ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, or, funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, temeiurile pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. O hotărâre se consideră motivată în mod corespunzător atunci când permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

În această ordine de idei, este evident că, în condițiile din speță, constatările instanței de apel nu conțin o argumentare clară, bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei, din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției emise, astfel încât instanța de recurs fiind în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea soluției adoptate.

Coroborând circumstanțele ce preced, instanța de recurs conchide temeinicia recursului declarat de către Daniil Eremeev împotriva deciziei din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, deoarece soluția instanței de apel este bazată pe interpretarea eronată a normelor de drept procedural și neelucidarea circumstanțelor speței.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie prematură, dictată de interpretarea eronată a normelor de drept procedural și neelucidarea tuturor circumstanțelor pertinente speței, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de către Daniil Eremeev și casării deciziei din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) și art. 445 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Daniil Eremeev.

Se casează integral decizia din 23 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Evghenii Istratenco împotriva lui Daniil Eremeev cu privire la rezoluțiunea antecontractului, încasarea prestației și a cheltuielilor de judecată și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh

Mariana Pitic

Maria Ghervas